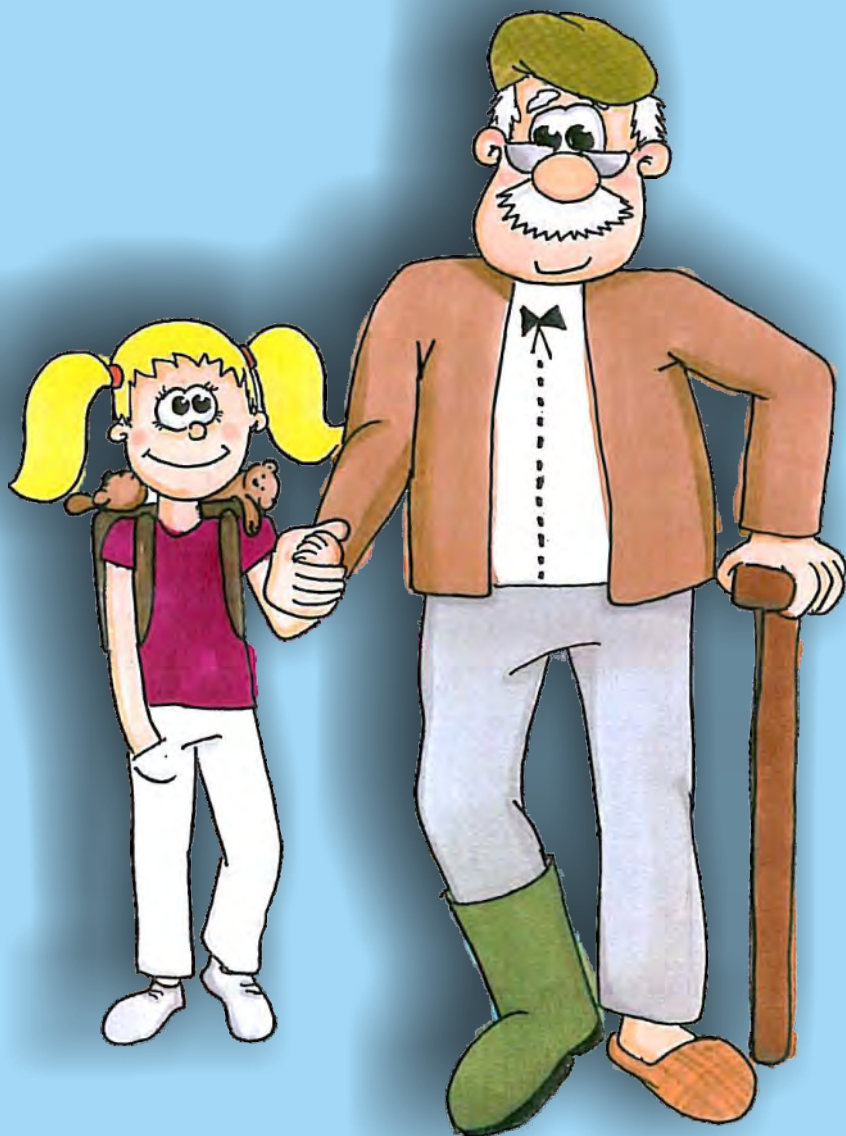

DEMENSPJECE TIL BØRN

- NÅR DU KENDER ÉN, SOM ER DEMENSRAMT

Forord

Denne pjece henvender sig primært til børn i aldersgruppen 5-10 år. Barnet kan selv læse pjecen, men vi anbefaler, at den bliver læst sammen med en voksen. Pjecen henvender sig til de børn, hvis forældre, bedsteforældre eller oldeforældre har lidelsen demens. Børn kan have mange spørgsmål og bekymringer, når deres forældre, bedsteforældre eller oldeforældre lider af demens. Nogle af spørgsmålene vil vi forsøge at give svar på i denne pjece.

Demens er en alvorlig lidelse, som langsomt eller pludseligt nedbryder hjernen. Demens viser sig ved, at hukommelsen og andre funktioner svækkes.

Voksne forsøger ofte at skåne børn ved ikke at tale åbent om, hvad demens er og gør ved den demensramte. Men børn fornemmer ofte, at der er noget galt. Det er derfor meget vigtigt at inddrage børn i det, der sker med den demensramte.

Min morfar glemmer tit

Jeg hedder Lotte. Jeg er 8 år. Jeg kommer tit på besøg hos min morfar, som bor på plejehjem. Min morfar lider af demens. Ved du hvad det er? Min mor siger, at demens er, når morfar spørger om de samme ting hele tiden og glemmer, at jeg hedder Lotte. Min morfar gør det ikke med vilje, men fordi noget er ødelagt oppe i hovedet.

I dag, da jeg besøgte morfar, sad han i sin stol.

Jeg kunne se, at morfar både havde nattøj og almindeligt tøj på. Det synes jeg så lidt sjovt ud. *"Hej lille ven, vil du ha' en is?"*

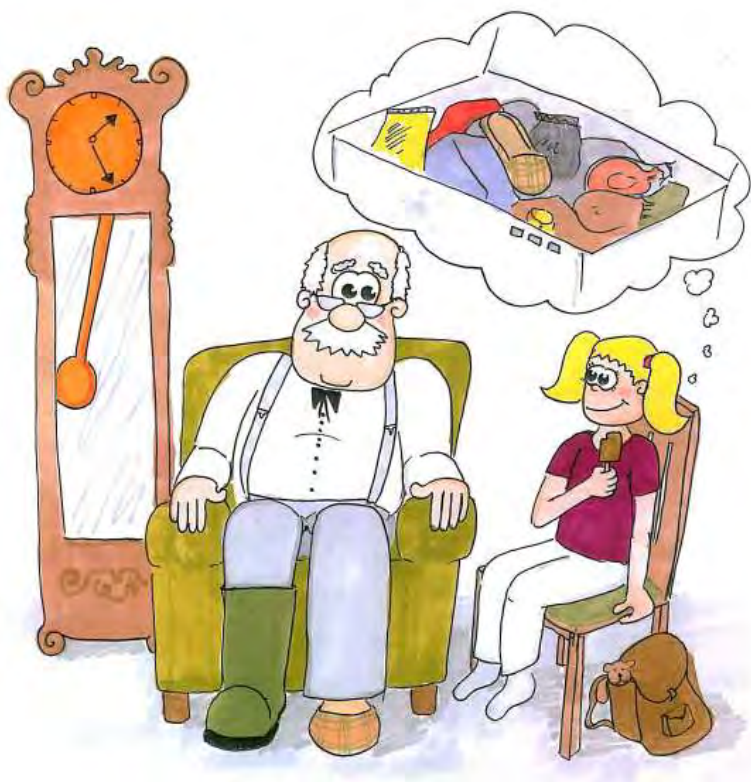
Det spørger morfar tit om, også selvom han allerede har givet mig tre is. Så finder jeg is i morfars lille fryser.

I dag fandt jeg is og hans ene sutsko i fryseren. Jeg smilede til morfar og gav ham sutskoen, og ved du hvad? Han smilede og sagde: *"Nååh, der er min støvle, den har jeg sådan ledt efter"*. Så sagde jeg: *"Jamen morfar - det er da ikke nogen støvle, det er din sutsko"*. Morfar blev så glad og sagde: *"Du er så klog, min pige"*. Jeg satte mig ved siden af morfar, og vi spiste is. Imens fortalte morfar om dengang, han fik sine første støvler. Morfar fortæller tit om dengang, han var dreng. Min mor siger, at når

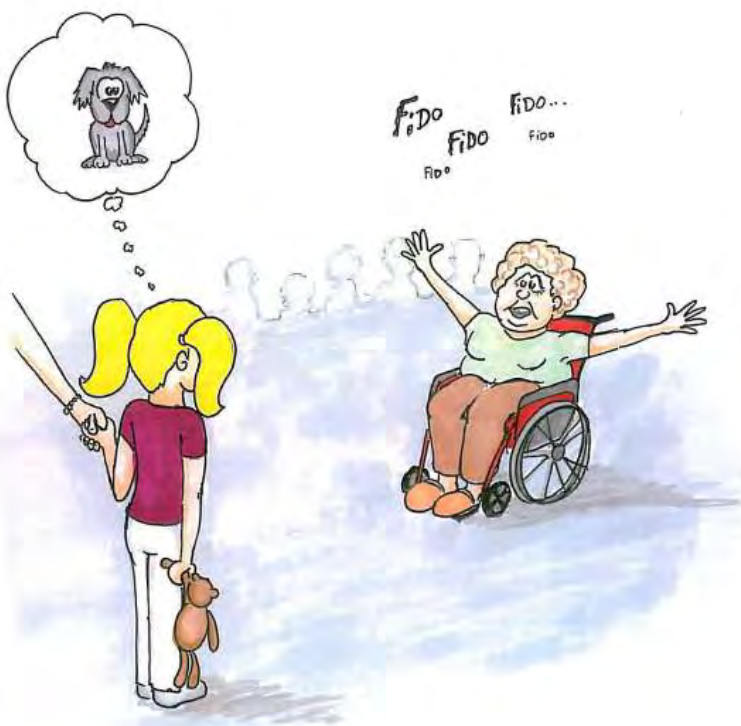
man lider af demens, så glemmer mange det, der lige er sket, men husker gamle dage. Det er derfor morfar glemmer, at han har givet mig is.

Måske kender du også én, der har demens ligesom min morfar?

På min morfars plejehjem bor der mange mennesker ligesom morfar, som lider af demens og glemmer mange ting. Dem ser jeg, når min mor og jeg

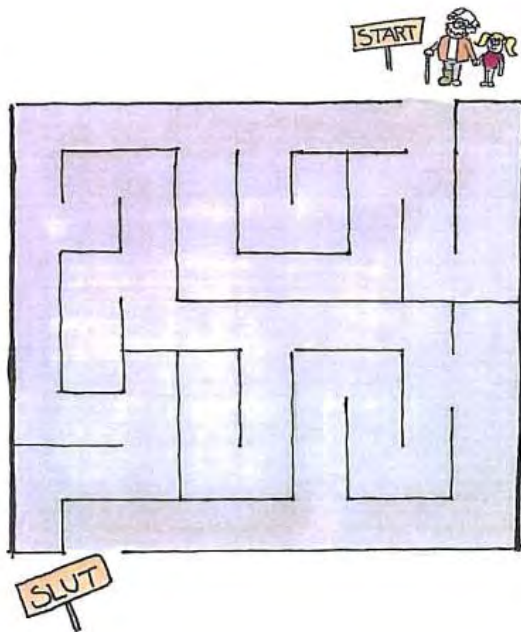
besøger morfar. I dag fulgte min mor og jeg morfar ned til de andre i spisestuen. Det gør vi, fordi morfar ikke altid kan finde vej. Jeg går kun med morfar i spisestuen, når min mor er med. Det er fordi, der sidder en dame og råber efter Fido, som engang var hendes hund. Den gamle dame har vist glemt, at Fido er død.

Min mor og jeg har snakket meget om det at glemme, når man lider af demens. Jeg synes også, at du skal tale med din mor eller far, hvis du

kender en person, der lider af demens. For du og din familie kan blive kede af det, men det hjælper at tale om det.

Hjælp morfar og tegn den vej han skal gå for at komme ned til spisestuen.

Når Bedste bliver dement

Når Bedste bliver dement,
vil mange ting blive glemt.
Bedste kan ikke huske dit navn,
men du kan gøre gavn.
Fortæl Bedste hvem du er
og Bedste vil have dig så kær.
Nu har Bedste svært ved at finde ord,
derfor får hun hjælp af min mor.

Når Bedste glemmer

For rigtig mange er det svært,
når Bedste glemmer det hun har lært.
Bedste ser måske ting som ikke findes,
men det er fordi hun sin barndom mindes.

Bedste har svært ved at kende sine børn og børnebørn,
og måske kalder hun en kat for en ørn.

Noget i Bedstes hjerne er ødelagt,
og derfor har Bedste svært ved at få ordene sagt.

Fakta om demens:

- Det er tit ældre mennesker, der lider af demens.

Mennesker, som lider af demens:

- Glemmer tit.
- Husker ikke aftaler eller, hvornår du har fødselsdag
- Kan have problemer med at finde rundt.
- Ved ikke altid, at de er syge.
- Bliver ikke raske igen.
- Kan få svært ved at fungere i hverdagen.
- Kan spørge om de samme ting igen og igen.
- Kan tit ikke selv gøre for, hvad de gør.
- Kan have svært ved at forstå, hvad du siger.
- Kan blive vred, ked af det og bange.
- Har brug for at få gode oplevelser.
- Har brug for kærlighed.

- **Mere viden kan fås:**

www.Alzheimer.dk

www.DemensNet.dk

www.netdoktor.dk

www.sundhed.dk

www.videnscenterfordemens.dk

Du kan også kontakte:

Demenslinjen på telefon 58-505850

Tak

Tak til de forældre og børn, som har læst og kommenteret undervejs i pjecens udarbejdelse og bidraget med deres personlige erfaringer.

Her kan du skrive og tegne dine oplevelser:

Region Syddanmark

ALZHEIMER
FORENINGEN
SYDVEST

UNIVERSITY COLLEGE
SYDDANMARK
UCSYD.DK

spar nord

TrygFonden

Følgende har udarbejdet pjecen:

Sygeplejerskestuderende UC Syddanmark, Gitte Haahr Nielsen
Sygeplejerskestuderende UC Syddanmark, Gitte Kløver Laursen
Sygeplejerskestuderende UC Syddanmark, Hanne Lyndgaard Schmidt
Sygeplejerskestuderende UC Syddanmark, Berit Karlsmose Sjølland
Sygeplejerskestuderende UC Syddanmark, Dung Le Thi Bich
Distriktssygeplejerske fra EGN, Esbjerg, Marlene Juelsgaard
Demenskonsulent og næstformand i Alzheimer Foreningen Sydvest, Hanne Christensen
Adjunkt ved UC Syddanmark, Sygeplejerskeuddannelsen, Birthe Laursen
Lektor ved UC Syddanmark, Sygeplejerskeuddannelsen, Marie Toftdahl Sørensen

Pjecen indgår i et større udviklingsprojekt, hvor adjunkt Birthe Laursen og lektor Marie Toftdahl Sørensen undersøger hvilke læringspotentialer der er, ved sygeplejerskestuderendes involvering, i et klinisk udviklingsprojekt.

Idéen til demenspjecen: Lektor Marie Toftdahl Sørensen.

Illustrationer udarbejdet af Gitte Nim Mortensen

Udgivelse: 2011

Pjecen kan downloades fra www.ucsyd.dk